



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.8.2007
KOM(2007) 486 endelig

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**OM DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS LÅNOPTAGELSES- OG
LÅNGIVNINGSAKTIVITETER I 2006**

{SEC(2007)1079}

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning.....	3
1. LÅNOPTAGELSE I 2006	3
2. LÅNGIVNINGSAKTIVITETER I TREDJELANDE.....	4
2.1. Oversigt.....	4
2.2. Fællesskabets makrofinansielle bistand	4
2.3. EIB's långivning i 2006 i de sydøstlige nabolande, Middelhavsområdet, Asien og Latinamerika samt Den Sydafrikanske Republik.....	5
2.3.1. EIB's målsætninger og prioritering	5
2.3.2. Långivningsaktiviteter	6
2.3.3. Garantidækning.....	6
2.3.3.1. Blankogaranti	6
2.3.3.2. Risikodeling	6
2.3.4. EIB's samarbejde med Kommissionen og andre institutioner	9
2.4. Signatarlande i Lomé-konventionerne og Cotonou-aftalen - långivningsaktiviteter ..	10
3. LÅNGIVNINGENS BUDGETMÆSSIGE FØLGER.....	10
3.1. Budgetgarantier	10
3.2. Rentegodtgørelser	12
3.3. EIB's finansiering over EUF-midler	12

INDLEDNING

I Rådets afgørelser om Fællesskabets låneinstrumenter fastsættes det, at Kommissionen hvert år skal informere Rådet og Europa-Parlamentet om brugen af disse instrumenter.

Med hensyn til Fællesskabets långivningsaktiviteter i tredjelande pålægger de forskellige rådsafgørelser¹ Kommissionen hvert år at informere Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af EIB-lån (Den Europæiske Investeringsbank), for hvilke der stilles garanti over EU-budgettet, i de sydøstlige nabolande, Middelhavslandene, Asien og Latinamerika samt Den Sydafrikanske Republik.

For at opfylde disse informationsforpligtelser indeholder denne rapport en beskrivelse af foranstaltningerne for hvert geografisk område. For at give et komplet billede af långivningsaktiviteterne indeholder den også en kort oversigt over den lånoptagelse, der er foretaget for at finansiere långivningsaktiviteterne, over Fællesskabets makrofinansielle bistand til tredjelande og over rentegodtgørelser og garantier i tilknytning til lån ydet af Fællesskabet. Derudover gives der oplysninger om Euratoms långivningsaktiviteter.

Tabellerne vedrørende denne rapport offentliggøres i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Referencerne til tabeller i teksten henviser til dette arbejdsdokument (i det følgende benævnt "bilaget")².

1. LÅNOPTAGELSE I 2006

For at kunne finansiere de långivningsaktiviteter, som Rådet har vedtaget, er Kommissionen bemyndiget til at optage lån på kapitalmarkederne på vegne af det relevante Fællesskab (EF, Euratom)³.

De Europæiske Fællesskabers og EIB's samlede lånoptagelse faldt i 2006 med 3,8 % til 48,1 mio. EUR sammenlignet med 50,0 mio. EUR det foregående år (se tabellen og figuren i afsnit 1.1 i bilaget). Mere end 99 % af dette beløb er lånoptagelse foretaget af EIB. Faldet i lånoptagelsen har sin forklaring i en marginalt reduceret lånoptagelse fra EIB's side efter et noget langsommere låneudbetalingsmønster og likviditetsovervejelser samt det forhold, at der ikke er truffet nye afgørelser vedrørende Euratom-lån, makrofinansiell bistand og betalingsbalancelån.

¹ Rådets afgørelse 97/256/EF, ændret ved Rådets afgørelser 98/348/EF og 98/729/EF, der dækker perioden 1.2.1997 til 31.1.2000 (i det følgende benævnt det "første generelle mandat"), og Rådets afgørelse 2000/24/EF, ændret ved Rådets afgørelser 2000/688/EF, 2000/788/EF, 2001/778/EF, 2005/47/EF og 2006/174/EF, der dækker perioden 1.2.2000 til 31.1.2007 (i det følgende benævnt det "andet generelle mandat"). Rådets afgørelse 1999/786/EF (genopbygning og udbedring af de jordskælvsramte områder i Tyrkiet (TERRA)) er en udvidelse af de generelle mandater. Endvidere blev der ved Rådets afgørelse 2001/777/EF etableret en særlig långivningsaktion til fordel for udvalgte miljøprojekter i området langs Ruslands Østersøkyst som led i den nordlige dimension. Endelig blev der ved Rådets afgørelse 2005/48/EF indført et separat mandat til visse typer af projekter i Rusland og de vestlige nye uafhængige stater (Ukraine, Moldova og Belarus).

² SEK(2007) 1079.

³ Eftersom EKSF-traktaten udløb i 2002, har der ikke været nogen ny lånoptagelse på EKSF's vegne.

Korrigeret for tilbagebetalinger, annulleringer og kursændringer beløb den samlede lånoptagelse sig pr. 31. december 2006 til 248,4 mia. EUR, hvilket er et fald på 0,7 % i forhold til 2005 (se tabel 1.2 i bilaget).

Lånoptagelsens fordeling på valutaer (se tabel 1.3 i bilaget) holdt sig på samme niveau med en EUR-denomineret lånoptagelse på 37,9 % i 2006 ud af samtlige låneemissioner. Låneemissioner i andre fællesskabsvalutaer faldt fra 23,0 % til 16,6 %. Ikke-fællesskabsvalutaerne tegnede sig for en større andel af lånoptagelsen med en stigning fra 39,5 % til 45,4 % af det samlede beløb. Emissioner i USD steg fra 27,9 % til 30,4 %. I 2006 var 97,3 % af lånene efter swaps variabelt forrentede lån sammenlignet med 97,3 % i 2005 (tal før swaps: se tabel 1.3 i bilaget).

2. LÅNGIVNINGSAKTIVITETER I TREDJELANDE⁴

2.1. Oversigt

Den finansielle støtte til tredjelande, der har indgået samarbejdsaftaler med EU, antager forskellige former alt efter, hvilket geografisk område der er tale om, og hvilke målsætninger der forfølges. Der er generelt tale om bilaterale lån (makrofinansiell bistand eller betalingsbalancestøtte), hvor EU medvirker til at genetablere den makroøkonomiske balance i et land. Kommissionen forvalter disse finansielle aktiviteter i henhold til rådsafgørelser.

I andre tilfælde kan der bevilges lån af EIB over dens egne midler, der har form af enten direkte finansiering af individuelle projekter eller globallån til pengeinstitutter, der har til opgave at fordele dem til mindre, lokale projekter. Nogle af disse lån er garanteret over EU's budget.

Euratom-låneinstrumentet⁵ er til disposition for finansiering af aktiviteter i medlemsstater og visse tredjelande (Armenien, Bulgarien⁶, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Litauen, Rumænien⁷, Rusland, Slovakiet, Slovenien og Ukraine kan komme i betragtning).

De geografiske regioner, i hvilke Fællesskabet foretager långivningsaktiviteter, er angivet i bilaget (se tabel 2.1).

2.2. Fællesskabets makrofinansielle bistand

Den makrofinansielle bistand i form af lån er pr. definition exceptionel og er et led i det internationale samfunds bestræbelser på i samarbejde med Bretton Woods-institutionerne at yde betalingsbalancestøtte til visse lande, der i en overgangsperiode støder på makroøkonomiske vanskeligheder. Fællesskabets støtte er koncentreret om de geografisk nærtliggende områder, nemlig det vestlige Balkan og Kaukasus. Udbetalingen af støtten er

⁴ I 2006 blev der ikke ydet fællesskabslån til medlemsstaterne. Da Bulgarien og Rumænien tiltrådte den 1. januar 2007, betragtes de garanterede lån til disse lande ikke længere som eksterne aktioner fra og med dette tidspunkt.

⁵ Rådets afgørelse 77/270/Euratom, ændret ved Rådets afgørelse 94/179/Euratom. Låneloftet for finansiering af Euratom-lån blev oprindeligt fastsat ved Rådets afgørelse 77/271/Euratom. Efterfølgende blev loftet hævet ved forskellige ændringer af sidstnævnte afgørelse, hvoraf den seneste (Rådets afgørelse 90/212/Euratom) hævdede det med 1 000 mio. ECU til 4 000 mio. ECU.

⁶ Medlemsstat fra 1. januar 2007.

⁷ Medlemsstat fra 1. januar 2007.

betinget af, at modtagerlandene opfylder visse målsætninger om makroøkonomisk stabilitet og strukturreformer. Under disse omstændigheder er antallet af transaktioner hvert år begrænset, og det er svært at foretage en gyldig sammenligning af den støtte, der bevilges fra år til år.

Den gavebistand og de lån, der er blevet udbetalt under dette instrument, er anført i bilaget (se tabel 2.2), som viser, at der i 2006 blev udbetalt et beløb på 19 mio. EUR under de gældende afgørelser om ydelse af makrofinansiel bistand. Der blev ikke truffet nogen nye afgørelser om ydelse af makrofinansiel bistand i 2006. Der findes yderligere oplysninger i Kommissionens årlige rapport om gennemførelsen af den makrofinansielle bistand i tredjelande.

2.3. EIB's långivning i 2006 i de sydøstlige nabolande, Middelhavsområdet, Asien og Latinamerika samt Den Sydafrikanske Republik

Dette afsnit udgør den årlige rapport for 2006, som skal forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 2000/24/EF.

2.3.1. EIB's målsætninger og prioritering

2006 var det sidste hele år med transaktioner under de mandater, der dækker EIB's finansiering uden for EU i perioden 1.2.2000 til 31.1.2007⁸. Kommissionen og EIB har året igennem deltaget i forhandlinger, herunder forhandlinger i Rådet, om forlængelse af mandatet for ydelse af lån i tredjelande for perioden 2007-2013, som endeligt blev afsluttet og formaliseret ved Rådets afgørelse 2006/1016/EF den 19. december 2006⁹.

Den overordnede prioritering for EIB's långivning i områder uden for EU er at støtte Fællesskabets politiske mål. De regionale mål tager hensyn til de særlige kendetegn og prioriteter i hvert enkelt område.

I de **sydøstlige nabolande** havde EIB igennem 2006 aktiviteter i både de tiltrædende lande og kandidatlandene (Bulgarien, Rumænien, Kroatien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien) til støtte for disse landes forberedelser på tiltrædelse, navnlig ved at finansiere investeringer, der tager sigte på at integrere deres infrastruktur i EU's, og ved at yde støtte til SMV. I kølvandet på Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse blev der undertegnet aftalememoranda som ramme for EIB's støtte til begge landes investeringsprogrammer, som spænder over alle de centrale økonomiske sektorer. EIB fortsatte også sin støtte til investeringer i andre lande i det vestlige Balkan (Albanien, Bosnien-Hercegovina, Montenegro¹⁰ og Serbien) med det formål at lette deres løbende integrering i EU. Mere generelt sigter EU's og EIB's støtte mod at fremme politiske og økonomiske reformer og social forsoning i regionen.

EIB giver højeste prioritet til forbedring, modernisering og udbygning af kommunikations- og energisektoren med særlig vægt på de transeuropæiske net på grundlag af de vej- og

⁸ EIB's transaktioner i Afrika, Vestindien og Stillehavet er ikke omfattet af denne rapport, idet de gennemføres inden for rammerne af Cotonou-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i 2000 for en 20-årig periode.

⁹ EUT L 414 af 30.12.2006, s. 95.

¹⁰ Dataene i denne rapport viser lån, der er undertegnet med Serbien og Montenegro som en statsunion, dvs. inden ikrafttrædelsen af de nye lovrammer, der blev etableret efter Republikken Montenegros uafhængighed.

jernbanekorridorer, som den europæiske transportministerkonference har defineret som prioriterede projekter på mellemlang sigt.

De miljømæssige aspekter af EIB-projekterne samt rene miljøprojekter som sådan prioriteres også højt som led i den gradvise tilpasning af de pågældende landes lovgivning til EU's. EIB støtter også den private sektors udvikling (SMV og andre initiativer på erhvervsområdet), særlig udenlandske direkte investeringer, enten direkte eller via globallånsinstrumentet, specielt hvor EU-partnere er involveret.

I **Middelhavsområdet** varetages EIB's långivning via lånefaciliteten for investeringer og partnerskab mellem EU og Middelhavsområdet (FEMIP), hovedsagelig inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet, til støtte for økonomisk og social modernisering og forbedret regional integration. FEMIP's aktiviteter fokuserer på støtte til den private sektor og på at skabe et investeringsvenligt erhvervsklima, primært ved at finansiere basisinfrastrukturen for økonomisk udvikling. Endvidere støtter FEMIP i overensstemmelse med EU's prioriteter udviklingen af bæredygtige energikilder, konkurrenceevnen og forsyningssikkerheden. I november 2006 besluttede Økofin-Rådet at styrke FEMIP og pegede på to specifikke prioriterede indsatsområder: den private sektors udvikling og styrkelse af partnerskaber med henblik på at øge partnerlandenes involvering.

I **Asien og Latinamerika** finansierer EIB projekter af fælles interesse for både EU og de pågældende lande - samfinansiering med EU-investorer, teknologioverførsel og samarbejde inden for energi- og miljøbeskyttelsesområdet. EIB's ydede også støtte til genopbygningen efter tsunami-katastrofen i december 2004. I denne forbindelse blev det geografiske anvendelsesområde for mandatet for Asien og Latinamerika udvidet til også at omfatte Maldiverne.

I **Den Sydafrikanske Republik** har EIB fået mandat til at fokusere på infrastrukturprojekter af offentlig interesse og støtte til den private sektor, herunder SMV. EIB's transaktioner skal desuden være et supplement til Fællesskabets bistandspolitik, -programmer og -instrumenter i Sydafrika, hvis overordnede mål er bekæmpelse af fattigdom og ulighed.

I tabel 2.3.1 i bilaget gives der et resumé over EIB's virksomhed i de relevante regioner siden 2002.

2.3.2. Långivningsaktiviteter

Fordelingen pr. land og pr. sektor findes i bilaget (se tabel 2.3.2 a-e).

2.3.3. Garantidækning

2.3.3.1. Blankogaranti

Ved Rådets afgørelse 2000/24/EF, som ændret, ydes en dækning for fællesskabsgarantien på 65 % for hele mandatet. Dette betyder, at fællesskabsgarantien kun dækker 65 % af det samlede beløb for undertegnede lån, men at misligholdelser af individuelle lån inden for dette overordnede loft rent faktisk dækkes op til 100 %.

2.3.3.2. Risikodeling

Fællesskabets garanti under de generelle mandater dækker alle kreditrisici, medmindre risikodelingsarrangementer finder anvendelse, i hvilket tilfælde Fællesskabets garanti kun

dækker specifikke politiske risici, hvorimod ikke-politiske risici bæres og afbødes af EIB. Ved afgørelse 2000/24/EF, som ændret, opfordres EIB til at anvende risikodelingsarrangementer på 30 % af sin långivning under afgørelsen (sammenlignet med 25 % under det første generelle mandat)¹¹.

Ved udgangen af 2006 havde EIB opnået et risikodelingsniveau på 18 % i forhold til den kumulative långivning under mandatet sammenholdt med en risikodelingsmålsætning på 30 %. Det skal dog erindres, at en komplet analyse af den reelle risikodeling mellem EU-budgettet og EIB også bør tage højde for transaktioner, EIB har undertegnet over egne midler uden dækning via fællesskabsgarantien under førtiltrædelsesfaciliteten og Middelhavspartnerskabsfaciliteten, samt individuelle transaktioner med specifik godkendelse i henhold til artikel 18 fra EIB's Styrelsesråd. Selv om denne långivning falder uden for denne rapport, skal det bemærkes, at hovedparten af långivningen i de nye medlemsstater inden tiltrædelsen rent faktisk blev gennemført under førtiltrædelsesfaciliteten. Hvis lån, der er blevet undertegnet under disse førtiltrædelsesfaciliteter, blev medregnet i den samlede risikodelingsandel, ville denne andel øges fra omtrent 18 % til omtrent 50 %.

På regional basis blev risikodelingsmålsætningen opfyldt og overskredet i **Asien og Latinamerika**, hvor 72 % af lånene blev undertegnet under risikodelingsordningen. Dette risikodelingsniveau blev muliggjort af de særlige kendetegn ved mandatet for Asien og Latinamerika og de strategiske målsætninger for EIB's långivning i denne region, som lægger større vægt på støtte til private europæiske initiativer (udenlandske direkte investeringer, teknologioverførsel og knowhow).

Både i **Sydøsteuropa** og **Middelhavsområdet** tegnede risikodelingstransaktioner sig for 11 % af långivningen under mandatet. I overensstemmelse med programprocedurerne for de pågældende lande ligger de fleste af de projekter, der finansieres af EIB under mandat, i den offentlige sektor og er derfor udelukket fra risikodeling. Endvidere oplever investorer i den private sektor i Middelhavsområdet vanskeligheder med at få adgang til eksterne (også europæiske) banker, som er villige til at stille garantier, som kan accepteres af EIB efter dens gældende retningslinjer.

I **Den Sydafrikanske Republik** var 10 % af lånene med risikodeling.

En oversigt over den regionale fordeling af risikodeling under mandat findes i tabellen nedenfor, mens tabellerne 2.3.6-2.3.9 i bilaget viser de individuelle risikodelingslån, der blev undertegnet i 2006.

¹¹ I Rådets afgørelse 2000/24/EF opfordres EIB til "at tilstræbe at dække de kommercielle risici i forbindelse med 30 % af sit udlån i henhold til denne afgørelse med ikke-statslige garantier, så vidt muligt på grundlag af individuelle regionale mandater. Denne procentsats kan øges, når markedsbetingelserne gør det muligt".

Andet generelle mandat (Rådets afgørelse 2000/24/EF dækkende perioden 1.2.2000 til 31.1.2007)

Mio. EUR

	Låne- lofter under andet gene- relle mandat	Lånebeløb, der var under- tegnet pr. 31.12.2006	Antal underteg- nede lån med risiko- deling	Låne- beløb for under- tegnede lån med risiko- deling	Hidtidig opnået risikode- ling i procent (i forhold til mandat- låneloft)	Hidtidig opnået risikode- ling i procent (i forhold til antal underteg- nede lån)
Sydøstlige nabolande	9 185	9 142	33	1 003	11 %	11 %
Middelhavs- lande	6 520	7 177 ⁽¹²⁾	13	807	12 %	11 %
Asien og Latinamerika	2 480	2 425	38	1 756	71 %	72 %
Sydafrika	825	837 ⁽¹³⁾	2	80	10 %	10 %
I ALT	19 010	19 581⁽¹⁴⁾	86	3 646	19 %	18 %

Under det første generelle mandat blev der opnået et risikodelingsniveau på 24 % af den samlede långivning sammenlignet med et mål på 25 %. Denne långivning tegnede sig i forhold til de regionale lånelofter for 81 % i lande i Asien og Latinamerika, for 26 % i central- og østeuropæiske lande og for 3 % i Middelhavslande.

¹² Antal undertegnede lån med fradrag af annullerede lån i Middelhavslande: 6 427 mio. EUR.

¹³ Antal undertegnede lån med fradrag af annullerede lån i Sydafrika: 764 mio. EUR.

¹⁴ Antal undertegnede lån inden fradrag af annullerede lån: 19,58 mia. EUR.

Antal undertegnede lån med fradrag af annullerede lån: 18,28 mia. EUR.

Første generelle mandat (Rådets afgørelse 97/256/EF dækkende perioden 31.1.1997 til 31.1.2000)

Mio. EUR

	Lånelofter under første generelle mandat	Samlede lånebeløb, der var undertegnet pr. 31.12.2006	Antal undertegnede lån med risikodeling	Lånebeløb for undertegnede lån med risikodeling	Hidtidig opnået risikodeling i procent (i forhold til mandat-låneloft)	Hidtidig opnået risikodeling i procent (i forhold til antal undertegnede lån)
Central- og østeuropæiske lande	3 520	3 446	21	896	25 %	26 %
Middelhavslande	2 310	2 310	5	71	3 %	3 %
Asien og Latinamerika	900	900	17	730	81 %	81 %
Sydafrika	375	375	0	0	0 %	0 %
FYROM	150	150	0	0	0 %	0 %
I ALT	7 255	7 180	43	1 697	24 %	24 %

2.3.4. EIB's samarbejde med Kommissionen og andre institutioner

EIB og Kommissionen arbejder nært sammen for at forberede og samfinansiere EIB-projekter med et budgetbidrag fra EU. I 2006 fortsatte EIB-långivningen med at blive suppleret med *rentegodtgørelser* (fire nye miljølån i Middelhavsområdet), *teknisk bistand* (12,3 mio. EUR i gavebistand generelt til finansiering af gennemførlighedsundersøgelser, kapacitetsopbygning, projektförvaltning og projektevaluering) samt *bistand fra strukturfondene og Samhørighedsfonden* (navnlig PHARE og ISPA).

Ud over de traditionelle former for samarbejde anmodede Europa-Kommissionen EIB om at *yde rådgivningstjenester til gennemførelse af sin støtte til risikokapitalfaciliteten* i Sydafrika. EIB's rolle er at rådgive Kommissionen vedrørende facilitetens udformning og oprettelse og derefter at deltage i den tekniske evaluering og godkendelse af investeringsforslag, uden at EIB selv er involveret i den finansielle forvaltning af midlerne. I Middelhavslandene fungerer FEMIP, ud over at yde EIB-lån over egne midler, også som formidler af privat egenkapitalfinansiering, som finansieres over EU's budget.

I 2006 blev der undertegnet et aftalememorandum mellem Europa-Kommissionen, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBGU) og EIB med det formål at styrke de tre institutioners samarbejde i Østeuropa og det sydlige Kaukasus, Rusland og Centralasien. Dette forstærkede samarbejde tager sigte på at samle hver deltagers ekspertise, kapacitet og komparative fordele med henblik på at sikre en vellykket gennemførelse af den

europæiske naboskabspolitik, det strategiske partnerskab mellem EU og Rusland og EIB's og EBGU's mandater og til de implicerede partnerlandes fordel.

Mere generelt koordineres EIB's og EU's budgetfinansiering med de europæiske bilaterale organer (aftaler med *Agence Française de Développement*, KfW Development Bank og de europæiske institutioner for udviklingsfinansiering) og andre internationale finansieringsinstitutioner, når dette er muligt. Samfinansiering udøves aktivt og er blevet et sædvanligt kendetegn ved EIB-støttede projekter. Fælles handling med institutioner, som er specialiseret i at behandle bredere sektor- og politikspørgsmål, sikrer i mange tilfælde, at sektorreformer bliver effektive, og øger levedygtigheden i investeringsprojekter, som, når de én gang er afsluttet, skal gennemføres inden for forbedrede regelrammer. I 2006 blev 80 % af EIB's långivning under mandatet for de sydøstlige nabolande samfinansieret med multilaterale, bilaterale og nationale institutioner. I Middelhavsområdet tegnede projekter med samfinansiering sig for 60 % af EIB's långivning i regionen. Samfinansieringen i forbindelse med projekter finansieret af EIB i Sydøsteuropa og i Middelhavsområdet fremgår af tabel 2.3.3. og 2.3.4 i bilaget.

I **Asien og Latinamerika** finansierede EIB fortsat projekter, som er af fælles interesse for EU og det land, hvor projektet gennemføres. Samfinansiering med de internationale finansieringsinstitutioner fremgår af tabel 2.3.5 i bilaget, mens den fælles interesse i forbindelse med individuelle lån, der blev undertegnet i 2006, er beskrevet i tabel 2.3.5 (a) i bilaget.

2.4. Signatarlande i Lomé-konventionerne og Cotonou-aftalen - långivningsaktiviteter

EIB's samlede långivning i AVS/OLT¹⁵ beløb sig til 745 mio. EUR i 2006, hvoraf 167 mio. EUR stammede fra EIB's egne midler og 578 mio. EUR fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF)¹⁶. Selv om disse transaktioner falder uden for denne rapport¹⁷, gives der en oversigt med deres fordeling på regioner og sektorer i bilaget i tabel 2.4.

3. LÅNGIVNINGENS BUDGETMÆSSIGE FØLGER

Långivningen påvirker EU's budget, når lånene ydes med EU-garanti, rentegodtgørelse eller på lignende særlige vilkår til investeringer, der er risikable for udlåneren.

3.1. Budgetgarantier

Den 22. december 2004 besluttede Rådet at ændre afgørelse 2000/24/EF for at tage højde for udvidelsen af Den Europæiske Union og den europæiske naboskabspolitik (Rådets afgørelse 2005/47/EF¹⁸).

¹⁵ Afrika, Vestindien, Stillehavet / oversøiske lande og territorier.

¹⁶ Midlerne under investeringsfaciliteten kan bl.a. anvendes til almindelige lån, betingede lån, lavere prioriterede lån eller lån med deltagerrettigheder, konvertible obligationer, garantier og kapitaldeltagelse.

¹⁷ EIB's årsrapport om investeringsfaciliteten og AVS-EU-Cotonou-partnerskabsaftalen findes på <http://www.eib.org>

¹⁸ EUT L 21 af 25.1.2005, s. 9.

De nye lofter pr. geografisk område er som følger (i mio. EUR):

Sydøstlige nabolande	9 185
Middelhavslande	6 520
Latinamerika og Asien	2 480
Sydafrika	825
Tyrkiet (det særlige handlings- program til støtte for toldunionen)	450
Samlet loft	19 460

Fællesskabets garanti er begrænset til 65 % af det samlede beløb for åbnede kreditter plus alle relaterede beløb (sammenlignet med 70 % under det første generelle mandat). Den 22. december 2004 besluttede Rådet endvidere at stille en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til visse typer af projekter i Rusland, Ukraine, Moldova og Belarus (Rådets afgørelse 2005/48/EF¹⁹). Det samlede låneloft er på 500 mio. EUR, og EIB har en ekstraordinær fællesskabsgaranti med en dækning på 100 %.

Den garanterede låneperiode udløb den 31. januar 2007, men forlænges automatisk med seks måneder, hvis lånelofterne ikke er blevet nået inden denne dato. Det ventes, at EIB vil undertegne kontrakter på to projekter til i alt ca. 230 mio. EUR, inden mandatet udløber.

I løbet af 2006 (det andet generelle mandats syvende år) undertegnede EIB låneaftaler for i alt 2 805 mio. EUR, hvorved den samlede långivning under dette mandat blev bragt op på 18 280 mio. EUR, hvilket svarer til 96 % af loftet.

Nærmere oplysninger om garantierne findes i Kommissionens halvårsrapport vedrørende garantier opført på det almindelige budget²⁰.

Den 19. december 2006 besluttede Rådet at yde en fællesskabsgaranti til EIB mod tab i forbindelse med lån og lånegarantier til projekter uden for Fællesskabet (Rådets afgørelse 2006/1016/EF²¹). Fællesskabsgarantien er begrænset til 65 % af det samlede beløb for udbetalte lån og stillede garantier med fradrag af tilbagebetalte beløb og med tillæg af alle relaterede beløb. Maksimumsloftet for EIB-finansieringen under dette mandat er på 27 800 mio. EUR for perioden 2007-2013 bestående af et basisloft på 25 800 mio. EUR og et valgfrit mandat på 2 000 mio. EUR, hvis aktivering afgøres af Rådet på grundlag af resultatet af midtvejsevalueringen i 2010.

¹⁹ EUT L 21 af 25.1.2005, s. 11.

²⁰ KOM(2007) 66 og SEK(2007) 241.

²¹ EUT L 414 af 30.12.2006, s. 95.

De forskellige regionale lånelofter (vejledende underlånelofter vist i *kursiv*) er som følger (i mio. EUR):

Lande i førtiltrædelsesfasen			8 700
Naboskabs- og partnerskabslande			12 400
	<i>Middelhavslande</i>	<i>8 700</i>	
	<i>Østeuropa, det sydlige Kaukasus og Rusland</i>	<i>3 700</i>	
Asien og Latinamerika			3 800
	<i>Latinamerika</i>	<i>2 800</i>	
	<i>Asien</i>	<i>1 000</i>	
Sydafrika			900
Basisloft			25 800
Valgfrit mandat			2 000

3.2. Rentegodtgørelser

Der er ydet rentegodtgørelser i forbindelse med en række fællesskabsprogrammer, såvel i som uden for EU. De fleste af programmerne er afsluttet og har derfor ikke længere indflydelse på budgetudgifterne. I bilaget giver tabel 2.5 en oversigt over de igangværende programmer og størrelsen af rentegodtgørelserne for de pågældende år.

3.3. EIB's finansiering over EUF-midler

Under de successive Lomé-konventioner og Cotonou-aftalen gennemfører EIB finansieringstransaktioner i AVS-landene, som er finansieret over EUF's budget²². Bilaget indeholder en oversigt over disse transaktioner (se tabel 2.4).

²² Disse transaktioner ligger uden for denne rapport.